

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 639/2026
04.06.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету малолетног АА, због кривичног дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. у вез члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца Ктз 414/26 од 18.05.2026. године, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Зајечару Км 11/24 од 18.06.2025. године и Квм 20/25 од 13.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца Ктз 414/26 од 18.05.2026. године, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Зајечару Км 11/24 од 18.06.2025. године и Квм 20/25 од 13.02.2026. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Зајечару Км 11/24 од 18.06.2025. године одбијен је, као неоснован, захтев пуномоћника малолетног оштећеног ББ, адвоката Зоране Ненковић, за накнаду трошкова кривичног поступка.

Решењем Вишег суда у Зајечару Квм 20/25 од 13.02.2026. године, одбијена је као неоснована жалба пуномоћника малолетног оштећеног ББ, изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења Врховни јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 414/26 од 18.05.2026. године, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези са чланом 261. став 2. тачка 8) ЗКП и чланом 79. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан и укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање нижестепеном суду.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу малолетног АА, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца малолетног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца Ктз 414/26 од 18.05.2026. године, је неоснован.

Врховни јавни тужилац у поднетом захтеву истиче да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер су одлуком о трошковима повређене одредбе чланова 261. став 2. тачка 8) ЗКП и 79. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, наводећи у вези са тим да је правноснажним решењем Вишег суда у Зајечару Км 11/24 од 02.09.2024. године, којим је малолетном АА изречена васпитна мера, одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, будући да није утврђено постојање услова за примену изузетка предвиђеног одредбом члана 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, при чему су нижестепени судови у таквој ситуацији, погрешно закључили да право на накнаду трошкова заступања малолетног оштећеног ББ може имати само пуномоћник постављен одлуком суда или јавног тужиоца, али не и избрани пуномоћник, иако и награда и нужни издаци избраног пуномоћника представљају трошкове кривичног поступка, који у конкретном случају треба да падају на терет буџетских средстава суда.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца Ктз 414/26 од 18.05.2026. године, по оцени Врховног суда, нису основани, из следећих разлога:

Из списка предмета произлази да је правноснажним решењем Вишег суда у Зајечару Км 11/24 од 02.09.2024. године према малолетном АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, изречена васпитна мера појачаног надзора од стране родитеља, те је одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, док је малолетни оштећени ББ, ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак, сходно члану 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица. Након правноснажности наведеног решења, избрани пуномоћник малолетног оштећеног ББ, адвокат Зорана Ненковић, поднела је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка у износу од 81.000,00 динара, који је побијаним решењима одбијен као неоснован.

Из списка такође произилази да је адвокат Гордана Марковић, по заменичком пуномоћју адвоката Зоране Ненковић, избраног пуномоћника малолетног оштећеног ББ, присуствовала седници већа за малолетнике одржаној пред Вишим судом у Зајечару дана 02.09.2024. године, на којој је донето решење Км 11/24, те да ни током поступка, ни у завршној речи није

поставила захтев за накнаду трошкова кривичног поступка, нити се на било који начин изјаснила у погледу права на њихову накнаду.

Одредбом члана 79. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица је прописано да суд може малолетника обавезати на плаћање трошкова кривичног поступка и на испуњење имовинскоправног захтева само ако је малолетнику изрекао казну. Ако је према малолетнику изречена васпитна мера или је поступак обустављен, трошкови падају на терет буџетских средстава, а оштећени се ради остваривања имовинскоправног захтева упућује на парнични поступак.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да трошкови кривичног поступка представљају издатке учињене поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка.

Одредбом члана 261. став 2. тачка 8) ЗКП прописано је да трошкови кривичног поступка обухватају нужне издатке оштећеног и његовог законског заступника, као и награду и нужне издатке његовог пуномоћника.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе.

Одредбом члана 262. став 2. ЗКП прописано је да ако недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве.

Сходно цитираним одредбама, по налажењу Врховног суда, одлука суда о трошковима кривичног поступка обавезан је део изреке сваке пресуде, али и њеног образложења, те се уз одлуку о главној ствари мора одлучити и о трошковима кривичног поступка, а накнадно се може одлучити само о висини трошкова, при чему је обавеза странака да истакну захтев за накнаду трошкова кривичног поступка до закључења главног претреса односно седнице већа у поступку према малолетнику, а најкасније до правноснажног окончања поступка, који мора бити опредељен у смислу Адвокатске тарифе.

Имајући у виду стање у списима, Врховни суд налази да, у конкретном случају, иако је према малолетном АА изречена васпитна мера и одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава, изабраном пуномоћнику малолетног ББ, не припада право на накнаду трошкова кривичног поступка из буџетских средстава суда, јер захтев за њихову накнаду није постављен до правноснажног окончања кривичног поступка вођеног према малолетнику, иако је за то постојала могућност.

Стога, по оцени Врховног суда, правилно је нижестепеним одлукама одбијен захтев изабраног пуномоћника малолетног оштећеног, за накнаду трошкова кривичног поступка, с тим што се, у конкретном случају, правилност такве одлуке не заснива на разлозима датим у побијаним решењима, већ на околности да право на накнаду тих трошкова, у конкретном

случају, није могло бити остварено, јер захтев за њихову накнаду, од стране изабраног пуномоћника малолетног оштећеног, није био постављен до завршетка главног претреса – седнице већа, односно до правноснажног окончања поступка пред већем за малолетнике.

Имајући у виду да побијаним правноснажним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези чланова 261. став 2. тачка 8) ЗКП и 79. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, то је поднети захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца, од стране Врховног суда, одбијен као неоснован.

Из напред изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић